

Reflexe kurzu AudioCafé- zimní semestr 2019

Karolína Lundová (483716)

Při registraci předmětů na zimní semestr jsem byla lehce zklamaná. Výběr povinně volitelných předmětů nebyl tak rozmanitý, jako tomu bylo v ostatních semestrech. Proto jsem byla potěšena, když jsem zahlédla AudioCafé. Přeci jenom tento název spojuje dvě příjemné věci: poslech a kávu. Vůbec jsem nevěděla, co od tohoto předmětu čekat. Neměla jsem žádná očekávání. Jediné, co jsem si myslela, že bude na místě podávána káva. Tento předpoklad tedy naplněn nebyl, ale za to přišlo překvapení v podobě zaujetí, které poslech pouštěných dokumentů doprovázelo.

První dokument o životě mongolských pastevců mě osobně moc nezaujal. Pro mě, jakožto úplného začátečníka v tomto odvětví, byl poslech velmi náročný. Nahrávka obsahovala spoustu ruchů a v kombinaci s nutností překladů cizího jazyka mi úplně utíkaly souvislosti. Bylo obtížné se v díle orientovat a udržet pozornost.

Nicméně dokument Matěj mě naprosto uchvátil. Nevěděla jsem, co mám dělat dříve, jestli brečet, nebo se smát. Tak jsem to pro jistotu dělala oboje na přeskáčku. Jednalo se o silný příběh chlapce s autismem. Z mého pohledu byl dokument velmi dobře zpracován. Zahrnoval nejen Matějův pohled, ale i pohled nejbližší rodiny. Činnosti, ve kterých vynikal, i úskalí, s nimiž se musí člověk s daným onemocněním naučit žít (hlavně tedy jeho okolí). Atmosféru dovedl k dokonalosti fakt, že hlavní aktér Matěj byl při poslechu osobně přítomen. Sám si dílo uvedl a následně i okomentoval. Jeho projev by mu leckdo mohl závidět.

Při čtvrtém setkání byl na programu komediální dokument Tygří lejno, voňavka a vetřelec. Ze začátku jsem měla problém uchopit styl, kterým byl příběh vyprávěn. Při poslechu jsem se párkrát od srdce zasmála, ale v závěru jsem byla lehce zklamaná, jelikož jsem předpokládala, že příběh vede k větší pointě. Až později jsem se dozvěděla, že to mělo značit uprchlickou krizi, ale osobně bych to z pouhého poslechu nepoznala. Hlavní hrdinka mi připomínala osobu s psychickými problémy a daný vetřelec bylo pouhé ztělesnění problému, kterého se chtěla zbavit.

Druhý díl krimi série s názvem Matematika zločinu bylo poslední dílo zimního semestru. Tuto sérii jsem již znala. O prázdninách jsem ji poslechla celou v kuse. Prostě jsem se od toho nemohla odtrhnout a potřebovala vědět, jak to skončí. Proto mě samotný poslech zase tak nebavil, ale o to lepší byla následná diskuse. Vůbec jsem nevěděla, s jakými problémy se musely autorky potýkat. Obdivuji jejich zapálení, odvahu a neústupnost.

Při zpětném pohledu hodnotím kurz AudioCafé kladně. V průběhu semestru jsem to zase tak optimisticky neviděla, jelikož mi dělal problém pozdní čas setkání. Po celém dni ve škole a následné hodinové cestě domů jsem to brala spíše jako povinnost, než zábavu. Na druhou stranu si myslím, že mě kurz obohatil. Líbila se mi rozmanitost pouštěných dokumentů. Různé příběhy, zpracování, úhly pohledu. Ukázka, že známé téma se dá ukázat v úplně jiném světle, originálním způsobem. Velmi jsem ocenila následné diskuse, ve kterých se k dílům vyjádřili sami autoři a setkání tak dostalo úplně jiný rozměr. Přeci jenom dokumenty si mohou poslechnout kdykoliv a kdekoliv, ale možnost setkat se s tvůrci nemám

každý den. Nejspíš to úplně není odvětví, kterému bych se chtěla v budoucnu věnovat, ale je to fajn zkušenost a rozšíření obzorů.